

Visdagverslag 04-01-2025 PolderPark Ruijgenhoek

Het nieuwe jaar betekent ook altijd weer het begin van het nieuwe programma. Vaste waarde daarin is dat we de polder ten noorden van Utrecht uitlopen.

Tegenwoordig is het park Ruijgenhoek, een oase aan groen, bos en gelukkig ook ruim water.

Dus verzamelden zich op 4 januari een aantal diehards, warm aangekleed bij de parkeerplaats bij Fort de Gagel om zich op te splitsen in eden paar groepen om eens te kijken of er wat snoek te halen was.

In de winter zet het waterschap het water altijd laag in de polder om het hemelwater goed te kunne bergen en de weilanden niet volkomen te verzuipen. Vaak staat het water in de sloten niet veel hoger dan een centimeter of 30, met de hoofdsloten en de weteringen tot ca een halve meter. Je zou denken dat er dan dus ook geen snoek meer zit, maar je staat nog versted van wat er uit kan komen.

Vaak zie je wel dat ze in de modder ingebed liggen. De vis is vaak passiever zodat je ze vaak eerst wakker maakt. Dat kun je zien door de kolk die je af en toe ziet met een grote wolk modder. Als het lukt om ze te vangen, dan zie je vaak de parasieten die zich vanuit de modder op de vis vast hebben gezet.

Nico, Sytse en ik vertrokken naar de parkeerplaats aan de oostkant bij de Golfbaan om van daaruit het gebied in te gaan. Er liggen daar een paar mooi vijvers en een paar verborgen sloten die toch vaak voor verrassingen zorgen. Sytse had ook zijn vliegenlat meegenomen, want er is daar goed ruimte om met de vliegenhengel achter de snoek aan te gaan, mits je een beetje op de wandelaars en de honden let. Sowieso moet je een beetje op de honden letten, maar daar weet Bob verderop in dit verslag meer over te vertellen.

Al snel had Nico uit een van de obscure slootjes een mooie snoek te pakken op een jerkbait. Héél traag vissen bleek het devies. Een kleine drie kwartier later had Sytse een mooie te pakken op de spinner.

Verdere vis bleef uit en we besloten tot strategisch overleg in het pannenkoekenhuis met een kopje koffie. Na langdurig overleg (en een beetje opwarmen) zijn we naar het middendeel gegaan, rondom de forellenvijver. Het bleef taai, want we vonden er geen vis meer. Ik eindigde zelfs met een blank en dat is me nog niet vaak gebeurd in dit gebied.

Paul, Eric en Bob begonnen de dag bij de Kooijdijk en zo langs de Achttienhovensche Vaart richting Gagelbos en weer terug. Op deze manier waren ze net rond 12 uur weer terug bij de auto zodat Paul z'n middag programma ergens elders kon voortzetten.

Gelijk bij de start van hun avontuur had Bob al actie van een leuk snoekje die maar liefst 6 keer terug kwam voor zijn Westin shad teez 16cm, maar die bleef uiteindelijk toch niet hangen. Na wat pogingen van Paul met de classic Ondex spinner, was het voor Eric na 1 keer missen op zijn shadje de 2e keer wel raak en was het eerste monster gevangen.

Het was even een tijdje stil met veel werpen en tactieken bespreken tot Bob een mega pruik in zijn reel gooide. Hij had echt even werk om die weer werkzaam te krijgen maar na wat trekken en doen was ie weer operationeel en niet gek veel later ving hij ook zijn eerste vis, die ook pas de 2e keer bleef hangen.

Ze liepen vol vertrouwen verder en dachten het gevonden te hebben maar helaas bleek dit geen gouden moment te zijn. Veel worpen en stappen later, waarbij ze ontdekten dat dit een geliefd honden uitlaat gebied was en dus vergeven van veel honden uitwerpselen, ving ook Paul z'n eerste vis. Deze kwam mooi uit het riet en klapte vol op zijn mini variant van de Westin shad teez Ze besloten terug te lopen en daar vonden ze nog wat leuke ondiepe sloten. Helaas kwam daar alleen een mooie rivierkreeft uit die vol z'n scharen in Bobs shad had gezet.

Paul had nog één troef achter de hand beweerde hij, maar het was wel erg begroeid met water planten.

Het was soms lastig te vissen maar de meester zelf ving op het einde van die poel toch nog een vis die ongeveer 4 x nodig had om echt goed over de haak heen te schuiven.

Terug bij de auto en nadat ze Paul hadden uitgezwaaid, ging Bob en Eric richting de golfbaan om nog een paar uurtjes te proberen een visje erbij te vangen. Veel werpen met weinig vis was het eind resultaat. Bij terugkomst nog een verloren worp richting wat bomen gemaakt en toch klapte er een vis op maar liet helaas los.

Al met al geen blank voor hun clubje maar het was hard werken voor weinig zullen we maar zeggen !

Robbert-Jan, met dank aan Bob